

Dosarul nr. 3ra-640/19
01-3ra-2936-16042019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Al. Arhip)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, Gr. Dașchevici, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ciocan Viorel,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ciocan Viorel împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă pentru o anumită perioadă de timp, cu avantaje,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a modificat hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea pretenției privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2017, Ciocan Viorel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă pentru o anumită perioadă de timp, cu avantaje.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că activează în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova, începând cu 06 martie 1995 până în prezent.

Pe parcursul activității sale, în special în perioadele: 10 iulie 1995 – 15 februarie 1999, 01 noiembrie 2000 – 08 iulie 2003, 09 februarie 2004 - 20 iunie 2012, a deținut diferite funcții în cadrul Serviciului administrativ și Izolatorului de detenție provizorie din cadrul Comisariatului de Poliție mun. Bălți.

La 14 iunie 2017, s-a adresat cu cerere către Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat să-i fie recalculată vechimea în muncă, cu avantaje, corespunzător perioadei din cadrul Serviciului administrativ și Izolatorului de detenție provizorie din cadrul Comisariatului de poliție mun. Bălți.

Deși cererea sa a fost recepționată de către pârât la 15 iunie 2017, totuși nu a primit răspuns la aceasta nici până în prezent.

A susținut reclamantul că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 408 din 09 noiembrie 2007 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă cu avantaje a unor colaboratori ai BSEP al CGP mun. Chișinău”, emis în baza art. 30 din Legea nr. 1086 din 23 iunie 2009 „Cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale” și pct. 8 din Hotărârea Guvernului „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” nr. 78 din 21 februarie 1994, a fost stabilită calcularea a două luni vechime pentru o lună de serviciu perioada de activitate în plutonul de pază al instituțiilor de expertiză judiciară și medico-legală al Batalionului serviciului de escortă și pază al CGP mun. Chișinău.

A notat că conform pct. 1.6 din Instrucțiunea privind activitatea organelor afacerilor interne întru deținerea persoanelor reținute pentru comiterea contravențiilor administrative și arestate administrativ, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 353 din 05 octombrie 2004, cu privire la completarea și modificarea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 5 din 05 ianuarie 2004 „Cu privire la modul de organizare și desfășurare a activității de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de detenție provizorie ale comisariatelor de poliție”, paza și escortarea persoanelor reținute la judecată este efectuată de către colaboratorii izolatoarelor de detenție provizorie.

Totodată, conform pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” nr. 78 din 21 februarie 1994, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă înlesniri două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Prin urmare, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și a sistemului penitenciar se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Iar, potrivit art. 33 alin. (2) din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „Cu privire la sistemul penitenciar” (în vigoare până la 21 martie 2008), vechimea în muncă în vederea acordării pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar se calculează cu 2, următoarele înlesniri: o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire

penală și în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca 2 zile de serviciu.

Respectiv, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entitățile care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Din esența normelor de drept citate supra rezultă că, pentru calcularea vechimii în munca cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții, și anume: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 a hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

Astfel, este cert faptul că colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar. Acest Regulament este unicul act care reglementează raporturile respective.

Consideră reclamantul că perfect se încadrează în prevederile menționate, deoarece izolatoarele de detenție provizorie dețin și tratează, inclusiv persoane cu boli contagioase.

Mai mult ca atât, izolatoarele de detenție provizorie din cadrul comisariatelor se află în subsol, respectiv pe toată perioada activității sale în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, era legată de lucrări de subteran.

În contextul expus, a cerut Ciocan Viorel admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a examina cererea sa din 14 iunie 2017 și de a-i oferi răspuns la aceasta; obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i recalculeze vechimea în muncă pentru perioada 10 iulie 1995 – 15 februarie 1999, 01 noiembrie 2000 – 08 iulie 2003, 09 februarie 2004 - 20 iunie 2012, ca perioadă de activitate cu avantaj, cu calcularea 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune înaintându-le față de Ministerul Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a examina cererea sa din 14 iunie 2017 și de a-i oferi răspuns la aceasta; recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale expus în scrisoarea nr. C-2506/17 din 29 ianuarie 2018; obligarea Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze vechimea în muncă pentru perioada 10 iulie 1995 – 15 februarie 1999, 01 noiembrie 2000 – 08 iulie 2003, 09 februarie 2004 - 20 iunie 2012, ca perioadă de activitate cu avantaj, cu calcularea 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Prin încheierea protocolară din 30 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de copârâtă Casa Națională de Asigurări Sociale.

În cadrul ședinței de judecată a primei instanțe din 29 martie 2018, reclamantul Ciocan Viorel a renunțat la pretențiile formulate împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost încetat procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de către Ciocan Viorel împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă pentru o anumită perioadă de timp, cu avantaje, în partea pretențiilor înaintate împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale. S-a menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părți, cu pricire la același obiect și pe același temeiuri.

S-a admis acțiunea lui Viorel Ciocan împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă pentru o anumită perioadă de timp, cu avantaje. S-a recunoscut ca fiind ilegală inacțiunea Ministerului Afacerilor Interne la cererea adresată de către Ciocan Viorel la 14 iunie 2017.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i recalculeze lui Viorel Ciocan vechimea în muncă, cu includerea în aceasta a avantajelor de 2 luni pentru o lună de serviciu pentru perioada activității în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție mun. Bălți pentru perioada de activitate: 10 iulie 1995 – 15 februarie 1999, 01 noiembrie 2000 – 16 septembrie 2002, 16 septembrie 2002 – 02 decembrie 2002, 02 decembrie 2002 - 08 iulie 2003, 09 februarie 2004 – 21 iulie 2005, 21 iulie 2005 – 22 martie 2007, 22 martie 2007 - 20 iunie 2012.

Prima instanță și-a motivat soluția cu trimitere la prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” nr. 78 din 21 februarie 1994, indicând că pentru calcularea vechimii în muncă, cu acordarea înlesnirilor reglementate de norma respectivă de drept, sunt necesare întrunirea a anumitor condiții, și anume: ca persoana să-și exercite serviciul într-o instituție, subdiviziunea căreia este specificată în pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, precum și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

Totodată, a menționat prima instanță că potrivit art. 33 alin. (2) din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „Cu privire la sistemul penitenciar” (în vigoare până la 21 martie 2008), vechimea în muncă în vederea acordării pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar se calculează cu 2, următoarele înlesniri: o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală și în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca 2 zile de serviciu.

Astfel, a concluzionat prima instanță că colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994

cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar. Acest Regulament este unicul act care reglementează raporturile respective.

A reținut prima instanță că potrivit certificatelor nr. 279 din 08 iunie 2016 și nr. 610 din 27 noiembrie 2017 eliberate de către Inspectoratul de Poliție Bălți, Ciocan Viorel a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne în perioadă 06 martie 1995 – 20 iunie 2012 până în prezent. În Serviciul administrativ, Izolatorul de detenție provizorie a activat în următoarele perioade: 10 iulie 1995 – 15 februarie 1999, polițist pentru pază și escortă al Secției Serviciului administrativ al Comisariatului de Poliție Bălți; 01 noiembrie 2000 – 16 septembrie 2002, polițist pentru pază și escortă al Secției Serviciului administrativ al Comisariatului de Poliție Bălți; 16 septembrie 2002 – 02 decembrie 2002 – ajutor al inspectorului de serviciu al Secției Serviciului administrativ al Comisariatului de Poliție Bălți; 02 decembrie 2002 – 08 iulie 2003, polițist al Izolatorului de detenție provizorie al Secției instituției speciale a Comisariatului de Poliție Bălți; 09 februarie 2004 – 21 iulie 2005, polițist al Izolatorului de detenție provizorie al Secției instituției speciale a Comisariatului de Poliție Bălți; 21 iulie 2005 – 22 martie 2007, polițist pază și escortă al Izolatorului de detenție provizorie al Secției instituției speciale a Comisariatului de Poliție Bălți; 22 martie 2007 – 20 iunie 2012, inspector de serviciu al Izolatorului de detenție provizorie al Secției instituției speciale a Comisariatului de Poliție Bălți (f.d. 10, 57).

A stabilit prima instanță că entitatea în care a activat Ciocan Viorel - Izolatorul de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție mun. Bălți, este o entitate destinată pentru paza și escortarea persoanelor reținute și arestate, care face parte din organele afacerilor interne.

A conchis prima instanță că reclamantul Viorel Ciocan urmează să beneficieze în condițiile legii de calcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru perioada indicată în acțiune.

Referitor la argumentul pârâtului precum că obligația de recalculare a vechimii în muncă a lui Viorel Ciocan cu avantaje îi revine Inspectoratului General al Poliției, după încetarea raporturilor de serviciu, la stabilirea pensiei, în contextul în care reclamantul este angajat al unității respective, și nicidecum Ministerului Afacerilor Interne, prima instanță l-a considerat neîntemeiat, or, în perioada pentru care se solicită recalcularea vechimii în muncă și în interiorul căreia Ciocan Viorel a activat în cadrul organelor afacerilor interne, reclamantul a fost angajat al Ministerului Afacerilor Interne, fapt ce denotă că anume această autoritate se face debitor al obligației de recalculare a pensiei în sensul solicitărilor formulate.

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de către Ministerul Afacerilor Interne și s-a modificat hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne să recalculeze lui Ciocan Viorel vechimea în muncă cu avantaje, din perioada: „10 iulie – 1995 – 15 februarie 1999„, cu perioada „03 iulie 1997 – 15 februarie 1999”, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că lit. d) al pct. 8 din Hotărârea Guvernului „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a

pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” nr. 78 din 21 februarie 1994, a fost introdusă abia prin Hotărârea Guvernului pentru modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului Republicii Moldova nr. 494 din 29 mai 1997, în vigoare din 03 iulie 1997.

La 29 martie 2019, Ciocan Viorel a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe care o consideră legală și întemeiată.

În susținerea recursului Ciocan Viorel a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 16 aprilie 2019, în adresa Ministerului Arăcirilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale au fost expediate copiile recursului depus de către Ciocan Viorel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 25 aprilie 2019, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de către Viorel Ciocan, cu menținerea deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Viorel Ciocan este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, în cauzele de contencios administrativ, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa lui Viorel Ciocan la 25 februarie 2019, însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurent (f.d. 152).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 29 martie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Viorel Ciocan, completul de admisibilitate evocă faptul că, în esență, asupra argumentelor invocate în recurs, Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător în cadrul examinării cauzei în ordine de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea sa de recurs, formulată în memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului depus, deoarece Viorel Ciocan nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de către instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de depunere a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul depus de către Viorel Ciocan nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Viorel Ciocan a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Viorel Ciocan împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de către Viorel Ciocan împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic